

VEELZIJDIGE SEM VAN DER HIJDEN SPEELT SHREK

Door zijn collega's René van Kooten en William Spaaij, die beiden ook Shrek speelden, wordt hij geprezen als een groot talent. Sem van der Hijden (25) kruipt vanaf februari 2025 in het gifgroene en moddervette lichaam van de Shrek in de gelijknamige, succesvolle musical van Van Hoorne Studios. „Je wilt door het kostuum heen spelen”, zegt hij.

Heel oplettende musicalbezoekers hebben Sem van der Hijden misschien nog zien spelen in de ensembles van Ciske de Rat, Joseph and the Amazing Technicolor Dreamboat en Kruieltje. Tussen zijn achtste en twaalfde speelde hij in deze producties - een vrolijke en getalenteerde prepuber op weg naar misschien wel een carrière in de Nederlandse musical.

Nu, ruim 17 jaar later, is Sem van der Hijden Shrek, de even onbehouwen als vertederende gifgroene Oger in de gelijknamige, door publiek en pers geprezen musical van Van Hoorne Studios. Zijn voorgangers René van Kooten en William Spaaij - die eerder de rol in de huidige productie vertolkten - prijzen hem voor zijn talent en passie.

„Ik wil zoveel mogelijk vliegreuen maken in dit vak”, zegt Sem van der Hijden. „Voor Van Hoorne Studios speelde ik in Peppa Pig, daarna in de originele Nederlandse musical Dagboek van een herdershond, de zwaardere voorstelling Les Misérables en nu de familiemusical Shrek. Ik vind het fijn om in zulke uiteenlopende voorstellingen te spelen - ik houd van die afwisseling en uitdaging. Bovendien maakt die variatie je tot een veelzijdiger acteur.”

Sem van der Hijden is tevens stemacteur en geeft geregeld zang- en theaterlessen bij bedrijven en organisaties. Ook meldde hij zich aan bij castingsbureaus en was hij te zien in tv- en instagramreclames van onder meer chips-multinational Lays, de ConsuWijzer en de pizza's van Dr. Oetker. Hij werd, herinnert hij zich, vooral gecast 'om zijn droge humor' - een karaktereigenschap die hem in Shrek goed van pas komt.

Nog even terug in de tijd: toen hij als 13-jarige met Kruieltje moest stoppen ('Ik kreeg de baard in de keel') verflauwde zijn aandacht voor de musical enigszins. Hij ging voetballen en is, net als zijn familie, nog altijd een hartstochtelijke fan van Feyenoord. Mede gestimuleerd door zijn ouders en vrienden koos Sem - de middelste van drie jongens - voor de Fontys Hogeschool voor de Kunsten. Hij studeerde er muziektheater en nam ook klassieke zangles. Daar, in Tilburg, laaide het vuur weer op.

Sem van der Hijden: „Ik vond het geweldig om aan mijn ouders en broers te vertellen dat ik Shrek zou gaan spelen. Wat waren ze trots. Een van mijn broers stamelde: 'Dus jij wordt écht Shrek?' Mijn vader en moeder hebben zich in mijn jeugd heel veel moeite getroost om mij van hot naar her te vervoeren. Ze wonen in Gendt bij Nijmegen en moesten me dikwijls naar repetities in Amsterdam brengen. En ze hadden nog twee andere zonen, hè? Mijn vader en moeder stelden alles in het werk om ieder kind zijn vrijetijdsbesteding te geven. Zonder iemand achter te stellen.”

Natuurlijk kende hij het karakter van Shrek uit de films. Bovendien was hij van het begin af aan understudy van René van Kooten en speelde hij al onder meer de Wolf, Thelonus en vader Oger in de voorstelling. „Ik heb René van Kooten aan het werk gezien. Sprak met hem in de kleedkamer als hij bij de grime zat, die twee uur in beslag nam, en keek vanuit de coulissen naar zijn spel.

„Natuurlijk ga ik Shrek op mijn eigen manier invullen. Ik word niet Sem die René kopieert - ik wil mijn eigen versie maken binnen de afspraken tussen René en de regisseur. We hebben gemeen dat we er beiden fysiek naar hebben toegewerkt. Je speelt in een loodzwaar pak en hebt ruim twee kilo aan masker op je hoofd. Daarvoor heb ik in de sportschool heb ik vooral mijn nek- en schouderspieren getraind.

„Wat je wilt is door het kostuum heen spelen, dat je mimiek zichtbaar blijft. Toen ik voor het eerst die zware groene kap op had en in de spiegel keek, leek het alsof er een compleet ander mens voor me stond. Ik ben me toen vooral gaan concentreren op het bewegen van mijn gezichtsspieren.

„Wie Shrek voor mij is? Een eenzame man die daardoor nogal nors is geworden. Iemand die verandering schuwt totdat Ezel hem dwingt zijn ogen te openen en blik te verruimen. Dat ook of misschien juist Shrek bestaansrecht heeft in zijn wereld onder het motto ‘leven en laten leven.’”

Maar Shrek is voor hem ook een excentriek (boerend en windend) karakter om wie je ook mag schateren. En dat gebeurt volop in de zaal, weet hij. „Weet je wat zó grappig is? Volwassenen zijn vaak luidruchtiger dan de kinderen. Het mooie van Shrek is dat het de ideale familiemusical is. Kinderen die zich afvragen waarom mama ineens zo hard moet lachen. Terwijl diezelfde kinderen op hun beurt weer helemaal gefascineerd zijn door de groeiende neus van Pinokkio. Daar raken ze niet over uitgepraat. Die scene duurt maar een paar seconden, maar juist dat moment blijft hen helemaal bij.”

Ook de vette knipoog naar het fenomeen musical en de onorthodoxe humorvolle benadering van klassieke sprookjesfiguren als Roodkapje, de Boze Heks, Peter Pan en de Drie Blinde Muizen, om er een paar te noemen, werkt volgens Sem van der Hijden zeer op de lachspieren.

„Shrek kent echter ook een diepere laag die ik heel interessant vind. Het niveau inderdaad van dat je mag zijn wie je bent. Ik wil het echt niet zwaar maken, maar als elkaar toch eens accepteren, wat zou de wereld er dan beter en mooi uitzien. Je mág anders zijn. Als Wolf loop ik in een jurk en na afloop van een voorstelling zei een jongen tegen me: ‘Jij liep in een jurk, maar je bent een jongen...’ Leuk, dacht ik. Die kan ik iets leren.”

Interview door Arno Gelder